

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 20-1/23-05979
Otsuse kuupäev 12.09.2023
Komisjoni koosseis Jüri Aava

Tarbija
Kaupleja EMAR OÜ (16573956)

Tarbija nõue Lepingust taganemine ja raha tagastamine summas 16,25 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 16, 25 eurot.
3. Tarbijal tuleb tagastada VÕS 223 lg 7 alusel kauplejale wifi relee lüliti, kusjuures transpordikulude tasumise kohustus lasub kauplejal.

Asjaolud:

Tarbija ostis 15.02.2023 www.osta.ee oksjonil shelly 2,5 kahe kanaliga wifi relee lüliti, mille seisukord oli märgitud "uus".

20.02.2023 sai tarbija kauba kätte.

11.04.2023 toodet paigaldama asudes selgus, et see ei tööta.

Tarbija teavitas koheselt kauplejat.

Kaupleja vastas, et toode oli töökorras ja uus.

17.04.2023 kaupleja teatas, et toode tuleb ekspertiisi saata, kuid ei täpsustanud kes ja kuhu ekspertiisi toote viima peab.

Edasine suhtlus oli tulemuseta, kuna kaupleja ei andnud täpsemaid juhtnööre ekspertiisi tegemiseks. Lubas vaid tasuda ekspertiisi kulud, kui selgub, et toode oli veaga.

Tarbija soovib lepingust taganeda ja raha tagasi saada.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei ole avaldusele vastanud ega meeldetuletusele reageerinud.

Komisjoni põhjendus:

Kaupleja komisjonile ei vastanud. Komisjon võttis asja lähendamisel TKS § 48 lg 6 kohaselt aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe.

Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ning sellele lisatud materjaliga, leidis, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217¹ lg 3 p 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul asi vastama lepingutingimustele VÕS § 217¹ lg 2 p 1 kohaselt peab asi sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid ning p 2 kohaselt muuhulgas olema seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²). Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13;

26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdüd asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS § 221 lg 2);
- ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandatav (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

Tarbija ostis 15.02.2023 osta.ee keskkonnas kauplejalt Wifi relee lüliti. Kauba sai tarbija kätte 20.02.2023. Kuna seade ei töötanud, siis tarbija esitas kauplejale pretensiooni ning soovis, et kaupleja seadme asendaks. Kaupleja lepingutingimustele mittevastavust kõrvaldama ei asunud.

Komisjon märgib, et VÕS § 223 lg 1 p 5 kohaselt on ostjal õigus müügilepingust taganeda kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse

mõistliku aja jooksul ning punkti 4 kohaselt kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. Komisjoni hinnangul on Riigikohtu seisukoht kohaldatav ka lepingut taganemise puhul VÕS § 223 alusel. Tarbija esitas lepingust taganemise avalduse edastas komisjon kauplejale 18.04.2023. Seega on komisjoni hinnangul täidetud nii formaalsed kui materiaalsed eeldused lepingust taganemiseks, mistõttu komisjon rahuldab tarbija avalduse ning mõistab kauplejalt seadme maksumuse välja.

VÕS § 223 lg 7 kohaselt tarbijalemüügi lepingust taganemise korral tagastab tarbija müüjale asja müüja kulul. Tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest. Avaldaja peab seadme kauplejale tagastama

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/